

	м. р.	ж. р.	с. р.
И.	двѣ-та	двѣ-тѣ	двѣ-тѣ
Р.	на двѣ-та	на двѣ-тѣ	на двѣ-тѣ
Д.	на двѣ-та	на двѣ-тѣ	на двѣ-тѣ
В.	двѣ-та	двѣ-тѣ	двѣ-тѣ

ГЛАВА ЧЕТВЕРТА.

За мѣстоимето.

§ 41. Мѣстоиме е кѣх на рѣчьта, кой-то са прѣйма намѣсто ѿме; кѣкто: азъ пишъ; ты ходишь; той спи; ты оглѣдвашъ себе си добръ.

§ 42. Мѣстоимената вѣкатъ:

1) Личини сѣ днѣа, сѣ които са разлѣчатъ лицата въ разговорѣтъ ѿмъ. Тѣ сѣ три:

а. Първото, кѣто говори: азъ, ты.

б. Второто, кѣто говорятъ: ты, въ.

в. Трѣтѣто, за кѣто говорятъ: той, та, то; тѣ.

2) Вжвратно е днѣа, кѣто прѣимамъ, когѣто щемъ да ѿдѣвимъ, че дѣйствува нѣкой отъ го-